

عنوان مقاله:

تحلیل رویکرد اجتماعی امام رضا (ع) در مواجهه با سران زیدیه (با الگو گیری از روش تحلیل گفتمان روایی پدام (PDAM))

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 9، شماره 35 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

ملیحه اکبری - کارشناس ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشگاه سیستان و بلوچستان، ایران

حسین خاکپور - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه سیستان و بلوچستان، ایران، زاهدان

ابراهیم نوری - دانشیار گروه معارف اسلامی دانشگاه سیستان و بلوچستان، ایران، زاهدان

خلاصه مقاله:

سلوک رفتاری و گفتاری امام رضا (ع) می تواند به عنوان الگویی در تعاملات مورد توجه قرار گیرد. در این دوران «زیدیه» از انقلابی ترین فرقه های شیعی محسوب می شد که چندان مورد تایید و حمایت امام عصرش نبود. تعاملات امام رضا (ع) با فرقه زیدیه به عنوان یک دوست منحرف، الگوی رفتاری سازماندهی شده ای را به دست می دهد که راهگشای مسائل نو ظهور خواهد بود. این مقاله به روش توصیفی تحلیلی، به شناسایی رویکردهای اجتماعی گفتمان امام رضا (ع) در مواجهه با سران فرقه زیدیه می پردازد. امام رضا (ع) در گفتمان های اجتماعی مربوط به عامه و دانشمندان، با طرح مباحث توحید، امامت و ولایت و پاسخ به پرسش ها و شبهه ها، رهنمودهای رفتاری ارزشمندی از خود به جای گذاشته اند. این گفتمان ها به طور غیر مستقیم، متاثر از عنصر سوم گفتمان (مامون عباسی- قدرت) نیز است. محورهای اساسی خلق گفتمان امام رضا (ع) با سران فرقه زیدیه (دوست منحرف)، در مقابل دشمن مشترک (مامون)، با هدف روشنگری و هدایت صورت پذیرفته است؛ اما محورهای اساسی در خلق گفتمان رضوی با مامون با هدف تبیین و سازش ناپذیری است که گاهی با تقیه در اظهار نظر همراه است. در هر کدام از این رویکردها به دال های مرکزی می رسیم که نقش مهمی در تحلیل گفتمان امام رضا (ع) با زیدیه دارد.

کلمات کلیدی:

امام رضا (ع)، رویکرد اجتماعی، تحلیل گفتمان روایی، زیدیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1594488>

